

Úsmev v duši

Úsmev v duši

Autor, ten má v sebe čosi
čo do duše city nosí,
niekedy smutné, niekedy milé,
inokedy ako keď ho utne.

A potom sa znovu vzchopí,
slzičkami líčka rosí,
smutný, ale najviac býva,
keď pri čítaní niekto zíva.

S úsmevom predsa žijeme,
úsmevom si nešťastie zmyjeme,
predsa všetkým sa úsmev hodí,
tak nech z teba radosť žiari.

Úsmev hraníc nikdy nemá,
život bez úsmevu nudný býva,
v srdci pekne zahriať vie,

hocikto sa usmeje.